

T 158099

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 3 ประการ คือประการแรก เพื่อเปรียบเทียบต้นทุนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนรัฐและเอกชน ประการที่สอง เพื่อทราบระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคในการจัดการศึกษาของโรงเรียนรัฐและเอกชนด้วยวิธี Data Envelopment Analysis (DEA) และวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไม่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของโรงเรียนด้วยวิธีถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) วัตถุประสงค์ทั้ง 2 ประการใช้ข้อมูลประจำปีการศึกษา 2545 ที่ได้จากการส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนทั่วประเทศจำนวน 151 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติระดับอนุบาล 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 76 โรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 โรงเรียน และโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนระดับอนุบาล 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 โรงเรียน และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 โรงเรียน สำหรับวัตถุประสงค์ประการที่สาม เพื่อทราบการมีส่วนร่วมช่วยของการศึกษาที่มีต่อความเติบโตทางเศรษฐกิจระหว่างปี 2526-2545 ด้วยวิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้ข้อมูลสถิติภูมิที่รวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผลการเปรียบเทียบต้นทุนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนพบว่า โรงเรียนเอกชนมีต้นทุนในการดำเนินงานเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนรัฐบาล โดยโรงเรียนเอกชนมีต้นทุนในการดำเนินงานรวมเฉลี่ย 13,157.74 บาท/คน/ปี ในขณะที่โรงเรียนรัฐบาลมีต้นทุนในการดำเนินงานรวมเฉลี่ย 11,209.74 บาท/คน/ปี เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนในการดำเนินงานเฉลี่ยในระดับชั้นเดียวกันของโรงเรียนแต่ละประเภทพบว่า ต้นทุนส่วนใหญ่ของโรงเรียนเอกชนมาจากโรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 ขณะที่ต้นทุนส่วนใหญ่ของโรงเรียนรัฐบาลมาจากโรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6

เมื่อพิจารณาถึงระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคของโรงเรียนทั้ง 2 ประเภทพบว่า โรงเรียนรัฐบาลและเอกชนมีระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคเฉลี่ยในการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน และอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เนื่องจากโรงเรียนทั้ง 2 ประเภทอยู่ภายใต้การบริหารของกระทรวงศึกษาธิการเหมือนกัน จึงมีหลักในการบริหารและกระบวนการในการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่คล้ายกัน ทั้งนี้ปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อความไม่มีประสิทธิภาพของโรงเรียน คือจำนวนนักเรียน จำนวนนักเรียนต่อขนาดห้องเรียน และประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอน

ผลการวิเคราะห์บทบาทของการศึกษาที่มีต่อความเติบโตทางเศรษฐกิจพบว่า การศึกษามีบทบาทต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยค่าความยืดหยุ่นเฉลี่ยของสัดส่วนรายจ่ายภาครัฐด้านการศึกษาต่อผลิตภัณฑ์ภายในประเทศมีค่าเท่ากับร้อยละ 0.0266 หมายความว่าเมื่อสัดส่วนรายจ่ายภาครัฐด้านการศึกษาต่อผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเปลี่ยนแปลง (เพิ่มขึ้นหรือลดลง) ร้อยละ 1 จะส่งผลทำให้ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเปลี่ยนแปลง (เพิ่มขึ้นหรือลดลง) ร้อยละ 0.0266

ผลจากการศึกษาทำให้ได้มาซึ่งข้อเสนอแนะเชิงนโยบายดังนี้ คือประการแรก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีมาตรการในการจัดอบรมหลักการคิดต้นทุนที่ถูกต้องให้กับโรงเรียนเพื่อให้มีการทำงานอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น ประการที่สอง เพื่อขจัดความไม่มีประสิทธิภาพของโรงเรียน ควรควบคุมจำนวนนักเรียนไม่ให้มีจำนวนมากเกินไปเนื่องจากอาจมีผลทำให้ระดับประสิทธิภาพของโรงเรียนลดลง ควรลดจำนวนนักเรียนต่อขนาดห้องเรียน พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอน ประการที่สาม กระทรวงศึกษาธิการควรส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรทางด้านการศึกษาของโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนรัฐบาลเพื่อให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และคุณวุฒิที่ทัดเทียมกัน และประการที่สี่ จากผลการศึกษาการมีส่วนช่วยของการศึกษาต่อความเติบโตทางเศรษฐกิจชี้ให้เห็นว่า ภาครัฐควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายด้านการเกษตรและการศึกษาเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งลดงบประมาณรายจ่ายด้านอุตสาหกรรม นอกจากนี้ภาครัฐควรมีมาตรการในการเพิ่มและพัฒนาคุณภาพของแรงงานในระบบเศรษฐกิจ แก้ไขปัญหาเงินเฟ้อ และลดประมาณเงินเชื่อในระบบ ซึ่งข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาค้างนี้จะนำไปสู่การพัฒนาอย่างมีคุณภาพของการศึกษาไทยและก่อให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศได้ในที่สุด

This study has three main objectives. First is to compare cost of educational management between public and private schools. Second is to study technical efficiency of their educational management by the application of data envelopment analysis technique as well as analyze factors contributing to inefficiency of educational management with the regression technique approach. These two objectives use secondary data during 2002 school year from questionnaires which were sent to 151 sample schools, comprising 76 public schools under the Office of the National Primary Education Commission which provide classes from kindergarten to pratom 6, 20 schools under the Department of General Education providing mathayom 1 to mathayom 6 classes, 50 private schools under the supervision of the Office of the Private Education Commission catering education from the level of kindergarten to pratom 6, as well as 5 private schools with mathayom 1 to mathayom 6 classes. The third as last objective is to study the contribution of education to economic growth during 1983-2002 with the

regression technique approach based on secondary data collected from various related offices.

The result of cost comparison found that private schools have average operating cost higher than public schools. Private schools have their mean operating cost equal to 13,157.74 baht per head per year while the figure for public schools is 11,209.74 baht per head per year. The comparison of average operating cost for the same class level of each school type indicates that major cost of private schools arise from teaching kindergarten to pratom 6 levels while major cost of public schools arise from teaching mathayom 1 to mathayom 6 levels.

When considering technical efficiency of public and private schools, it was found that both types of schools were not different in this aspect and rather high as both public and private schools were under the administration supervision of the Ministry of Education and thus shared the similar principle of administration and educational management process. It was also found main factors giving rise to inefficiency of educational management to be the number of students, student-classroom size ratio, and teacher's experience.

The study on the contribution of education to economic growth found that education sector had roles on gross domestic product (GDP). The average elasticity value of government expenditure in education sector with respect to GDP equal 0.0266 % means that if the proportion of government expenditure in education sector in GDP had changed (increase or decrease) by 1 %, it would take effect on the GDP change (increase or decrease) by 0.0266 %.

The policy recommendations are as follows : Firstly, the Office of the Basic Education Commission should have measure to improve schooling system by training the principle of cost computation. Secondly, to get rid of school inefficiency by limiting the number of students, to get suitable student-classroom size ratio and stressing on teachers' experience. Thirdly, the Ministry of Education should support educational personnel development for both types of schools to have same quality, standard and qualifications. And fourthly, the research result on the contribution of education to economic growth suggested that government should allocate more budget for agriculture and education sectors, and lesser for industry sector. Moreover, government should have measure to enhance and develop quality of labor, decrease credit in economy system and solve inflation problem. All policy recommendations as mentioned above should lead to the qualitative development of education sector and generate further Thai economic growth.